

Les gardiens

*Comme rose et parfum, Ils ont mis en commun
Leurs qualités entières, Alertes et moutonnières...
Ainsi, l'homme et le chien Utilisent, en soutien
De leurs voix aigrettes, Le croc et la houlette...*

De bewakers

*Zoals roos en parfum, Hun beider kwaliteiten
Samen hebben gelegd, Tegelijk alert en volzaam...
Zo gebruiken mens en hond Als beider ondersteuning
Van hun schelle stemmen, De tand en de herdersstok...*

De bewakers

Wat zou er van de kuddes geworden zonder hun bewakers? Iedereen weet dat wanneer de schapen afwijken van het rechte pad, al hun vrienden zich geïntrigeerd en nieuwsgierig blindelings haasten om hen als dwazen te volgen. Zij doen dit zonder acht te slaan op de gevolgen ervan, omdat zij er waarschijnlijk van overtuigd zijn dat 'de ander' ongetwijfeld gelijk heeft... De bewakers zijn dus best nuttig. De ene klopt met verrassende behendigheid tegen de grond met zijn herdersstok, pakt een kluit gras die hij snel gooit in de richting van de ongehoorzame om deze eraan te herinneren de grenzen niet te zeer te overschrijden. De andere zet de achtervolging van de ongehoorzamen in terwijl hij al zijn tanden laat zien en dreigend gromt, wanneer de herder via een simpel samenzweerderig teken om zijn interventie verzoekt. Opgelet voor de arme poten van diegenen die de troepen niet snel genoeg vervoegen...

Dit merkwaardig fenomeen dat de schapen steeds de koploper volgen is alom bekend. Laten we niet vergeten dat Panurge, zoals Rabelais ons vertelt, uit wraak voor de heer Dindenault weigerde handel met hem te drijven en daarom een schaap in de zee gooide. Daarop volgde de ganse kudde zonder nadenken en verdronk, deze was zich noch bewust van het gevaar noch van het ware lot van het ongelukkige eerste slachtoffer. In de religie wordt tevens deze metafoor gebruikt van de "goede herder" die zijn verloren schapen weer op het "rechte pad" brengt, hetgeen suggereert dat de mensen zich soms ook gedragen als "schapen van Panurge". Mensen volgens soms gedachtenloos een dwaze en dwalen weg van de bakens, nadien storten zij zich alzo in een oceaan van domheid ...

In de menselijke samenleving die pretendeert intelligent te zijn, zijn deze waardevolle bewakers van de schapen vervangen door wijsgeren en filosofen. De tanden en de herdersstok zijn vervangen door de opvoeding en de responsabilisering. De bakens die uitgezet worden als de territoriale grenzen van de menselijkheid zijn de bestaansvoorwaarden, de regels van moraal en rechtvaardigheid, het respect voor anderen en voor zichzelf...

Wat zou er van de kuddes geworden zonder hun bewakers?

*Rohi
de Dindes*